

06 OKT 2008

Justisdepartementet,  
Politiavdelingen

Deres ref. 200702157- /IBF

Vår ref. Thor Sannæs

|                     |               |
|---------------------|---------------|
| JUSTISDEPARTEMENTET |               |
| 6 OKT 2008          |               |
| SAKSNR.:            | 200702157     |
| AVD/KONT/BEN:       | PIA / K / IBF |
| DOGNR.              | 68            |
| AVGIVKOD            | 415.3         |
| Dato 02.10.2008     |               |

## Endringer i vaktvirksomhetsloven

Det vises til høringsbrev fra departementet av 4. juli 2008 om gjennomgang av regelverket om vaktvirksomhet. Når brevet åpner for uttalelser fra andre enn de instanser som står oppført på listen finner vi, som hovedtillitsvalgte for vekterne i de største vakselskapene, det naturlig å synliggjøre det vi mener er viktigst når loven skal endres. Vår uttalelse legger særlig vekt på følgende områder:

1. Formål; - vekterlov
2. Virkeområde; - sikkerhet/service, sosial dumping, tjenestemangfoldet
3. Opplæring; grunnutdanning/tilleggsutdanning, utdanningsinstitusjon
4. Kontroll; vandel/personvern, legitimasjon

### 1. Lovens formål (ny § 1)

Forslaget til ny formålsparagraf er formulert slik at hovedformålet har forsvunnet. Formålet med loven må være å regulere vaktvirksomhet. En regulering med sikte på vaktvirksomhet av god kvalitet, gjennom opplæring og kontroll, for å sikre lovlig og rettssikker virksomhet, etc. Lovformålets forsvinning kan skyldes at mediaoppslag om vekteres misbruk av makt i forkant av arbeidsgruppens arbeid har ført til at gruppen har avgrenset mandatet ved at de ".../har konsentrert seg om forhold som går på rettsikkerheten/..." (s. 8) Politimester Wegner ble også satt til å skrive "En betenkning om vekteres bruk av fysisk makt mot person". Selv om Wegner fastslår at ".../rettstilstanden på dette området er tilstrekkelig klar" (s. 19) er rapporten preget av dette forholdet.

En konstruktiv og tidsbestandig gjennomgang av loven avhenger av at man klarer å heve seg over dagsaktuelle problemstillinger og enkelt gruppers interesser. Arbeidsgruppen har vært presset av aktører i media, politi og politikk som har sin egen agenda for å gi en ufordelaktig fremstilling av vaktbransjen. Maktanvendelse og rettssikkerhet er et viktig tema, men det har fått for mye fokus. Både i forhold til det begrensede antallet vektere som har dette som hovedutfordring i hverdagen, og andre utfordringer i bransjen.

Siste punkt i det foreslåtte formålet er også en mediasak om såkalte sikkerhetsselskaper som har bedrevet virksomhet av tvilsom karakter i inn- og utland, men det har vært virksomhet som i svært liten grad er, eller vil bli, regulert av denne lov. Hvis loven skal behandle denne type virksomhet hører det hjemme under omfangs-, kontroll eller rapporteringsbestemmelser.

Vaktvirksomhetenes oppgave er å trygge mennesker og verdier. Derfor er deres eksistens helt avhengig av samfunnets tillit. Tillit til vaktforetakene generelt og til vekterne som utøver den spesielt. Lovstridig maktanvendelse er bare en av mange måter vekterne kan miste den tilliten. Det hadde styrket rapporten hvis publikums og kunders tillit som avgjørende forutsetning for vaktvirksomhet hadde ligget som en grunnleggende premiss for arbeidsgruppens arbeid. Det er viktig at lovgiverne forstår at lovregulering bare er en av flere faktorer i forhold til hvilken rolle vaktvirksomhet spiller i samfunnet. Mangelfull forståelse av denne virksomhetens

forutsetning og rolle er bare et av forholdene denne uttalelsen ønsker å bringe mer innsikt til. Særlig er det et behov for å korrigere forståelsen av vektertjenestenes innhold.

### 1.1 Vekterlov

Man vil oppnå mange fordeler hvis man løftet frem og konsekvent brukte det tradisjonsrike vekterbegrepet. Det vil klargjøre hva det dreier seg om: **Vektere i vektervirksomhet utfører vektertjenester.** Andre betegnelser er tilslørende (og i strid med denne lov). Vektere innenfor de enkelte tjenestegrener eller med tjenestekompetanse, skal f.eks. betegnes ordensveker og ikke dørvakt, alarmsentralveker og ikke alarmsentraloperatør, flyplassveker i sikkerhetskontrollen og ikke sikkerhetskontrollør på flyplass. Større ryddighet på dette område vil gjøre det klarere hvilke tjenester virksomhetene leverer, vektere utfører, og kundene og publikum kan forvente og kreve.

**Forslag til lovtekst (Vekterloven - lov om vektervirksomhet):**

#### § 1. Formål

Formålet med denne lov er å regulere vektervirksomhet i den hensikt

- (a) å sikre god kvalitet på vektertjenester ved
- (b) en avklaring av tjenestenes omfang og innhold, slik at de
- (c) utføres lovlig, forsvarlig og rettssikkert,
- (d) av kvalifiserte vektere, og
- (e) under effektiv, offentlig kontroll.

## 2. Lovens virkeområde (§ 2)

### 2.1 Sikkerhet og service

Man trenger flere innfallsvinkler for å få en god forståelse av vokterens arbeidsoppgaver. En er forholdet mellom sikkerhet og service. Alle vektertjenester kan plasseres på en linje mellom absolutt sikkerhet i den ene enden og absolutt service i den annen. Ingen tjenester befinner seg på ytterpunktene. Alle inneholder større eller mindre grad av sikkerhet og service, og for mange kan kvaliteten på tjenesteutførelsen avhenge av evnen til å finne den riktige balansen mellom dem. Det er mye god sikkerhet i god service. Fordi en av vokterens viktigste roller er "trygghetsleverandøren", er evnen til å behandle publikum en forutsetning for god utøvelse av yrket. Derfor er det heller ikke fruktbart å trekke en grense mellom service og konflikthåndtering (se punkt 2.4 under).

### 2.2 Sosial dumping

Enkelte aktører forsøker å unndra seg dagens lov ved å tolke og/eller organisere seg ut av lovens virkeområde for å redusere kostnader. Særlig gjøres dette ved å omfortolke vekteroppgaver til serviceoppgaver.

Arbeidsgruppen ønsker bedre regulering mellom vektertjenester og andre tjenester. "Dagens vaktforetak tilbyr ofte både vaktjenester og vanlige servicetjenester. Det siste er ikke naturlig å regulere i vaktvirksomhetsloven." (s. 27.) Da må den nye loven beskrive virkemidler som forhindrer at aktører, det være seg egenerhold, vaktforetak eller deres kunder, definerer vektertjenester som annen tjeneste, slik at konsekvensen blir sosial dumping.

Det viktigste er lovens beskrivelse av hvordan dette skal reguleres og kontrolleres, og, ikke minst, at kontroller gjennomføres i nødvendig omfang.

Skjerpet kontroll av-, strengere krav til- og bedre kvalitet på vekterne kan føre til færre vektere. Det kan også føre til flere servicearbeidere eller andre, som utfører de samme oppgavene, men uten kontroll og krav, og med dårlige arbeidsvilkår.

Det er vel ikke en ønsket konsekvens av lovrevideringen.

Derfor må loven innholde virkemidler, som regelverk og kontrolltiltak, mot sosial dumping. Det bør være et særlig fokus på at det offentliges innkjøpspolitikk presser prisene. Det er i realiteten kun laveste pris som avgjør hvem som vinner anbudene. Det er ingen reel vekting, kvalitetsmål eller andre vurderinger som f. eks. "høyeste verdi".

### **2.3 Tradisjonelle og spesielle vektertjenester**

Det er viktig, hvis man ønsker å heve kvaliteten på vektertjenestene generelt og vekternes kompetanse spesielt, at man skjønner at følgende utsagn i rapporten viser manglende innsikt i mangfoldet av vektertjenester: "Sikkerhetskrollørene utfører en spesiell tjeneste som skiller seg fra tradisjonelle vektertjenester." (s. 34). Det spesielle med sikkerhetskrollørene er at utdanningen er regulert av internasjonale regler. Disse reglene gir dem lengre pålagt utdanning enn de fleste vektere. Selve tjenesten er like spesiell og tradisjonelle som mange andre vektertjenester.

Innsikt i tjenestemangfoldet, for å kunne skille mellom tradisjonelle og spesielle tjenester, er avgjørende for den generelle reguleringen av tjenestene, og særlig for å kunne gjøre et vellykket skille mellom (tradisjonell) generell grunnopplæring for alle vektere og (spesiell) opplæring knyttet til tjenestegren. (Jf. punkt 3 om opplæring.)

Rapportens kapittel 3.2 gir en beskrivelse av vaktelskapenes arbeidsoppgaver (".../relatert til bransjens forståelse av vaktvirksomhetslovens nåværende virkeområde." s. 13). Beskrivelsen er så god at den kan kopieres inn i lovens forskrift.

Når lovens virkeområde behandles i kapittel 5.3 ser det ut som om arbeidsgruppen deler bransjens forståelse. Den definerer ikke noen av arbeidsoppgavene bort, men, i tillegg til egenrehold, definerer den derimot nye tjenester inn (f.eks. ordens-/dør-/parkeringsvakter). Det er uklart hvorfor tjenestene beskrevet som arbeidsoppgaver i 3.2 ikke er med i 5.3.

Den nåværende virkeområdebestemmelsen bærer preg av at man også tidligere har hengt seg opp i enkelte dagsaktuelle tjenestegrener (ledsager/verditransport/alarmsentral/utrykning).

### **2.4 Publikumsrettet eller konfliktutsatt**

Evnen til å behandle publikum er en forutsetning for god utøvelse av de fleste vektertjenester. Betegnelsen "publikumsrettede tjenester" er derfor lite treffende slik det er brukt i rapporten. De fleste vektere utfører tjenester som i varierende grad medfører kontakt med publikum. De tjenestene man ønsker å treffe med betegnelsen har ikke mer kontakt med publikum enn andre vektertjenester, men det er større risiko for at kontakten kan føre til bruk av maktmidler.

Fordi disse tjenestene er en så viktig del av bakgrunnen for lovgjennomgangen, er det viktig at man finner en betegnelse som er dekkende for det man ønsker å treffe, ellers risikerer man at loven ikke treffer det den vil regulere.

Dette er tjenester der det er større sannsynlighet for at man involveres i konfliktsituasjoner der rettmessig maktanvendelse er nødvendig. Derfor er det behov for særlig kompetanse i forhold til hjemmel for maktanvendelse, hvordan man håndterer konfliktsituasjoner for å unngå maktanvendelse, og hvordan man i tilfelle anvender makt på forsvarligste måte. Kursene, som gir denne kompetansen i dag, kalles konflikthåndteringskurs, men å gi disse tjenestene betegnelsen konflikthåndterende vil være misvisende fordi også i disse tjenestene utgjør konflikthåndteringen bare en del av tjenesten.

Rapportens drøftelse av publikumsrettede tjenester beskriver konfliktutsatte tjenester som krever spesiell kunnskap om konflikthåndtering og regelverk for maktanvendelse. Derfor er det mer treffende å gi disse tjenestene betegnelsen **konfliktutsatte tjenester**.

#### **2.4.1 Konfliktutsatte tjenester og publikums rettssikkerhet**

Rapportens ss. 65-66 beskriver de konfliktutsatte tjenestene, og drøfter dem i forhold til spesialopplæring. Forslaget til opplæring fra vekternes representant i arbeidsgruppen (s. 65) bør tas til følge og utdypes: Forskriftsmessig spesialkurs (iht. ny § 9.d) i konflikthåndtering med varighet av minimum 3 dager skal være gjennomført før utførelse av konfliktutsatte tjenester. Kurset bør ha en forskriftsmessig utvidelse for spesialkompetanse knyttet til enkelte av tjenestene (se punkt 3.1.2 under).

Publikums rettssikkerhet vil best sikres gjennom bedre kvalitet på vekternes tjenesteutførelse. Det vil sikres med følgende virkemidler:

Vektene, med gjennomført konflikthåndteringskurs, satt til konfliktutsatt tjeneste, bør, av strafferettslige, arbeidsmiljø- og rettssikkerhetsmessige hensyn, ha (a) særlig tilgang til politiassistanse og (b) særlig vern mot trusler, vold, falske anmeldelser, bestikkelsesforsøk mm. Det bør (c) settes krav til bemanningen av slike tjenester. Hvis oppdrag bemannes med to vektene istedenfor én, vil sannsynligheten for at konfliktsituasjoner ender i maktanvendelse reduseres. (Krav til bemanning bør også vurderes for andre tjenester.) Det bør vurderes om slike tjenester både bør ha (d) en særlig godkjenning før oppdrag iverksettes, og (e) om det skal være særlige krav om rapportering og kontroll.

**Kompetanse, assistanse, vern, bemanning, godkjenning, rapportering og kontroll vil være gode virkemidler for å sikre publikums rettssikkerhet.**

#### **2.4.2 Vektene og politireserven / begrenset politimyndighet**

Muligheten for å knytte vektene til politireserven bør vurderes. Det kan komme flere positive effekter av å knytte vektene i konfliktutsatte tjenester til denne polititjenesten. Politireserven får personell med relevant kompetanse og erfaring, mens vekterne gjennom politireservens opplæring og øvelser vil få en enda bedre evne til å forstå vekternes begrensede myndighet i forhold til politiets. Dessuten vil politiet, gjennom å ha vektene knyttet til reserven, få bedre kjennskap til - og kontroll med vektene og de konfliktutsatte tjenestene de utfører.

Det bør kanskje også vurderes om man til noen konfliktutsatte tjenester skal sette vektene som, etter svensk modell, er tildelt begrenset politimyndighet. (Wegner s. 20)

#### **Forslag til lovtekst:**

##### **§ 2. Virkeområde**

*Loven gjelder all vektervirksomhet, både egen og ervervsmessig.*

*Egen vektervirksomhet er vektertjenester utført av egne ansatte, og på egen eiendom.*

*Ervervsmessig vektervirksomhet er vektertjenester utført mot vederlag.*

*Vektertjenester er, ved bruk av mennesker, teknologi eller på annen måte,*

*a) beskyttelse, kontroll eller tilsyn av bygg, område, personer eller verdier,*

*b) opplæring i vektertjenester.*

*Unntatt fra loven er vektertjenester som utøves sporadisk og har lite omfang, med mindre politiet mener tjenesten av sikkerhetsgrunner skal utføres av vektene.*

*Kongen bestemmer i hvilken utstrekning loven skal gjelde for Svalbard og Jan Mayen.*

Detaljbeskrivelsene av egen vektervirksomhet (privat/offentlig, leiet/festet, forvaltningsorgan; statlig/kommunalt) i den foreslåtte teksten legges til lovens forarbeider eller forskrift, sammen med øvrig beskrivelse av vektervirksomhet og -tjenester.

### 3. Vekteropplæring (§ 9)

#### 3.1 Krav til opplæring

Første avsnitt i kap 5.6.3.1 (s. 60) fastslår: "Opplæring er et virkemiddel for å oppnå lovens mål /.../". Annet avsnitt begynner så: "Utdanningen bør oppfylle de behov for opplæring som den enkelte tjenestetype krever, og det bør ikke kreves utdanning som er irrelevant for tjenesten." Her er det et gap mellom opplæring som virkemiddel til å oppnå lovens mål i første avsnitt, og utdanning innsnevret til relevant tjenestegrensopplæring i det annet. Dette skyldes at man ikke er oppmerksom nok på skille mellom vekteropplæring og tjenesteopplæring. Det første er den generelle, lovpålagte grunnutdanningen alle vektere skal ha, og den annen er opplæring i den enkelte tjenestegren. (Jf. 2.3 ovenfor om tradisjonelle og spesielle vektertjenester.) Det vil for mange vektere i tillegg være snakk om en tredje type opplæring som er arbeidsplassspesifikk og gjerne kalles objektopplæring. Innhold og omfang av denne avtales i virksomheten og mellom vektervirksomhet og kunde, og skal være beskrevet i en objektinstruks.

Opplæringstypene kan anskueliggjøres slik:

| Opplæringstype                                   | Regulert av (en eller flere)                                                                                                                                                                                                                                            |
|--------------------------------------------------|-------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|
| 1 Vekterutdanning:<br>Generell for alle vektere  | <i>Lov om vektervirksomhet</i> med forskrift                                                                                                                                                                                                                            |
| 2 Tilleggsutdanning<br>Tjenestegrensopplæring    | <ul style="list-style-type: none"><li>• <i>Lov om vektervirksomhet</i> med forskrift</li><li>• Nasjonalt eller internasjonalt regelverk</li><li>• Vekteroverenskomsten</li><li>• Avtale mellom vektervirksomhet og kunde</li><li>• Virksomhetsinterne avtaler</li></ul> |
| 3 Objektopplæring:<br>Spesifikk for arbeidsplass | <ul style="list-style-type: none"><li>• Avtale mellom vektervirksomhet og kunde</li><li>• Virksomhetsinterne avtaler</li></ul>                                                                                                                                          |

To typer vekteropplæring faller utenfor denne typifiseringen (og loven):

Vekterfagbrevet og virksomhetsinterne kurs av drifts-, konkurranse-, eller andre hensyn.

Objektopplæring foreslått i § 9. b) utgår som følge av dette.

#### 3.1.1 Grunnleggende vekterutdanning:

Før tjeneste: 140 timer vekterkurs.

Innen 6 måneder: Praksisopplæring + oppsummering 20 timer + eksamen.

Innen 2 (4, 6, etc.) år: 35 timer (5 dager), i fm. godkjenning som vekter, oppfriskning/oppdatering (etikk, jus, brannvern, førstehjelp, HMS, konflikthåndtering, risikoanalyse, etc.) og fordypning (beredskaps-, innsats- og skadestedsledelse, etc.).

#### 3.1.2 Tilleggsutdanning = Pålagt tjenestegren-/spesialopplæring:

a) Pålagt iht. lov om vektervirksomhet

- Konfliktutsatt vekter (assistanse/utrykning, bomiljø, miljø, områdekontroll, samferdsel, senter og øvrige konfliktutsatte tjenester/oppdrag):

Minimum 21 timer (3 dager) hvert 2. år for godkjenning.

- Arrangementsvekt: 35 timer (5 dager) hvert 2. år for godkjenning (konflikt 21t + crowd control 14t).

- Ledsagervekt: 35 timer hvert 2. år for godkjenning

- (konflikt 21t + sikkerhetsanalyse + 14t).
- Dør-/ordensveker: 35 timer hvert 2. år for godkjenning (konflikt 21t + skjenkelov + 14t).
- Fergeveker: 35 timer hvert 2. år for godkjenning  
(konflikt 21t + skjenke- sjøfarts- og sjømannslov 14t).
- Havneveker: 28 timer hvert 3. år for godkjenning (konflikt 21t + EU-regler: ISPS 7t).
- Parkeringsveker: 28 timer hvert 3 år for godkjenning (konflikt 21t + vegtrafikklov 7t).
- Veker med hund: ? for godkjenning.
- Verditransportveker: 40 timer hvert fjerde år for godkjenning.
- Lederopplæring: 21 timer for godkjenning (etter grunnutdanning).

b) Pålagt iht. til andre regler enn vekerloven:

- Flyplassveker i sikkerhetskontrollen: (Luftfartstilsyn/-verk 80 timer + praksis +)
- Trafikkdirigeringsveker: (Vegdirektoratets kurs Manuell trafikkdirigering ved veiarbeid)
- (- Heliportveker/Onshoreveker: ? petroleumstilsynet/kundekrav)

### 3.2 Om NHO Service' mindretallsdissens

1. *NHO Service mener det ikke er grunn til å øke kravet til utdanning for sikkerhetskontrollørene fordi luftfartsmyndighetene mener at den holder god standard (ss. 34-35).*  
Tjenesten til sikkerhetskontrollørene skiller seg ikke vesentlig fra andre vektertjenester på en slik måte at de har mindre behov enn andre vektere for økt generell vekterutdanning. Den teoretiske spesialopplæringen på 80 timer kan være en god målestokk for den tilleggsutdanningen som skal defineres i forskriften for andre tjenester. Praksisopplæringen på 22 dager er ikke unormal sammenlignet med objektopplæring for andre krevende vekteroppdrag.

2. *NHO Service legger følgende påstander til grunn for at 30 timer grunnutdanning er tilstrekkelig før selvstendig arbeid som veker (ss. 60-61):*

2.1 *Det er kun identifisert enkelte områder hvor det må vurderes endringer i utdanningen.*  
Maktanvendelse og rettssikkerhet har vært viktig i arbeidsgruppens mandat og arbeid. Det betyr ikke at dette er det eneste området det er behov for endring i opplæringen. Lovgjennomgangen ville vært mangelfull hvis den ikke hevet kvaliteten på all vekterutdanning. Det er en grunnholding i dissensen at vektere skal ha det minimum av opplæring som til en hver tid er nødvendig. Da risikerer man at mange får for lite. Derfor bør man sørge for mer enn nok opplæring til alle vektere. Da vil kanskje noen ha mer enn de til en hver tid trenger, men risikoen for at noen har for lite synker drastisk.

2.2 *140 timer opplæring før tjeneste vil være et akademisk og unødvendig teoretisk hinder for rekruttering.*

Det er emner i grunnutdanningen (særlig de etiske og juridiske) som er av teoretisk art. Hvis hindret er for høyt skal man ikke bli vekter. (Det er dessuten en fornærmelse mot de vekterne som har akademisk utdanning å kalle et kurs på 140 timer for akademisk.)

2.3 *Pedagogikk, oppsigelsestid(?) og personalomsetning er årsaker til at opplæring ikke kan være for lang før tjeneste.*

Vekterutdanningsens pedagogikk skal være praksisrettet og med praksisøvelser, for å skape et aktivt og positivt læringsmiljø, og for å gi en virkelighetsnær utdanning. Høyere vekterkompetanse vil være et virkemiddel mot høy personalomsetning. Den er så høy at den er en trussel mot målene for lovgjennomgangen.

### 3.3 Opplæringsinstitusjoner

Vekterutdanning bør være underlagt offentlig ansvar og kontroll.

Den må videreføre det som er skapt i Vekterskolen, og ivareta vektervirksomhetenes yrkeskompetanse, for å sikre en relevant og virkelighetsnær utdanning.

## **Forslag til lovtekst:**

### **§ 9. Krav til utdanning**

*Den som skal utføre vektertjeneste må ha gjennomført godkjent utdanning for vektere.*

*Slik utdanning skal bestå av*

- a) et teoretisk vekterkurs på 140 timer før tjenesteutførelse,*
  - b) praksisopplæring i vektertjenester med etterfølgende 20 timers oppsummeringskurs og avsluttende eksamen innen 6 måneders tjeneste,*
  - c) eventuell tilleggsutdannelse for utførelse av spesielle tjenester, og*
  - d) teoretisk kurs på 35 timer for å bestå regodkjenning hvert 2. år*
- Departementet fastsetter i forskrift innholdet i utdanningen.*

## **4. Kontroll**

### **4.1 Kontrollmyndigheten**

Politiets rolle i forhold til vektervirksomheten er ikke kun som kontrollmyndighet. Det er også et samarbeidsforhold. For både samarbeidet og kontrollen er det en fordel for begge parter at politiet lykkes i begge roller. ("Skille mellom vekteroppdrag og oppdrag som utføres av politiet er i mange tilfeller glidende." s. 47.)

Det avgjørende for en effektiv kontroll (og godt samarbeid) er ikke ny lovtekst, men endret praksis fra kontrollmyndigheten. Dette gjelder bl.a. organisering, metoder og omfang.

### **4.2 Vandel**

Arbeidsgruppen foreslår (s. 55) at det skal innføres en automatisk vandelssjekk årlig av alle vektere. Da må det gjøres en god vurdering av politiattestens innhold kontra personvern. Det kan sikres gjennom bl.a. et offentlig vektertjenestebevis.

### **4.3 Legitimasjon (§ 11)**

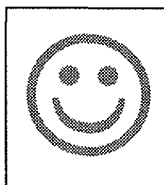
Vektere bør ha legitimasjonskort ("Vektertjenestebevis") etter mønster fra byggeplasser. Politiet er utsteder av forskriftsmessige vektertjenestebevis og offentlige tjenestenumre. Vektervirksomhetene lager tjenestebevisene etter tillatelse og iht. forskrift.

Det vil gi:

- Bedre oversikt og kontroll med alle vektervirksomheter og deres vektere.
- Bedre muligheter for å følge opp med mer omfattende kontroll av virksomhetene ettersom man har oversikt over de som opererer i bransjen.
- Sanksjonsmuligheter mot de som ikke etterlever regelverket ved å ta fra virksomheten retten til å lage tjenestebevis.
- Mulighet til å se om en vokter er godkjent.
- Mulighet for politiet til å midlertidig trekke tilbake tjenestebeviset hvis en vokter er under etterforskning for straffbare forhold som er i strid med arbeidet som vokter. Av personvern og arbeidsrettslige hensyn er det bedre at dette er et forhold mellom politiet og vekter, enn at det først skal være et forhold mellom politiet og virksomhet, og deretter mellom virksomhet og vekter.

Forsøk på forslag til Vektertjenestebevis:

## VEKTERTJENESTEBEVIS



Tjenestenr:  
Godkjent: (dato)  
Utløper: (dato)  
(Tjenestegren: -vekter)  
Virksomhet: (navn)

Vekters navn bør kunne velges bort på tjenestebevis som bæres synlig, men da må tjenestebevis med navn kunne fremvises i tillegg.

Tjenestegren kan være relevant i forhold til bl.a. kunder og publikum, og bør være påkrevet hvis tjenesten krever særlig godkjenning.

Vekters lederfunksjon (iht. overenskomsten) kan være relevant i forhold til bl.a. kunder og publikum.

Vennlig hilsen

Svein Engelstad, Group 4 Securicor Aviation  
Rune Hansen, Group 4 Securicor  
Ole Morten Karlsen, Vakt Service  
Geir Merkesdal, Loomis  
Terje Mikkelsen, Securitas Transport & Aviation  
Thor Sannæss, Securitas

Hovedtillitsvalgte

Kontaktperson: Thor Sannæss, e-post: [thor.sannæss@securitas.no](mailto:thor.sannæss@securitas.no), tlf: 975 59 446, adr: Pb. 35 Gønland, 0133 Oslo